

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

---

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

---

1885-07-31

þÿ £ ¬ » À <sup>1</sup> 3 <sup>3</sup>/<sub>4</sub> - ± Á . 7 3

Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/10284>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

## ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

### ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Είδεποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ὄποιονδήποτε ἄποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΥΙΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOUMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρηγορὰ ἡ ὄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

31, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

#### Η ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

Όταν οἱ Ἄγγλοι κατέβησαν εἰς τὴν Κύπρον θεωροῦντο ὑπὸ πολλῶν Κυπρίων ὡς Ἄγγελοι σταλέντες ἐξ Οὐρανοῦ. Ἐπρεχεν ὁ κόσμος ἄνω κάτω συνέρρεον εἰς τὰς πόλεις οἱ χωρικοὶ νὰ δοῦσι νὰ βεβαιωθῶσιν ἂν ἦνε ἀλήθεια· ἔβλεπον μὲ στόμα ἀνοικτὸν τοὺς κοκκινοφόρους καὶ χρυσοστολιστοὺς ἄγγλους ἀξιωματικούς· καὶ ἐξέβαλλον κραυγὰς χαρμοσύνους, ἐνῶ ἄρ' ἑτέρου ἔβλεπον τοὺς Ἰνδοὺς οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀβράκωτοι καὶ ἔστρεφον ἄλλοῦ τὸ πρόσωπον. Εἶδον τὴν τουρκικὴν σημαίαν νὰ καταβαίνει καὶ ἀντ' αὐτῆς ν' ἀνυψῶται ἡ ἀγγλικὴ μετὸν στυγρὸν εἰς τὴν μέσσην καὶ ἐσταυροκοποῦντο καὶ ἔκλαιον καὶ ἐπίδων ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν, (μὴ προσέξαυτες ὅτι ὁ σταυρὸς δὲν εἶν' ἐκεῖνος τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκεῖνος ἦτο ὄρθιος, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶνε ἐκεῖνος μετὸν ὁποῖον ἐσταύρωσαν οἱ διώκται τῶν Χριστιανῶν τὸν Ἀπόστ. Πέτρον, διότι εἶνε πλάγιος). Ὅταν λοιπὸν εἶδε καὶ ἐβεβαιώθη ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ὅτι ἠξιώθη «εἰς τὰ κυλὰ καθούμενα» ν' ἀπκλαχθῆ ὡς ἀπὸ «κακοῦ ποκαμῆσου» τῆς τουρκικῆς λακοδιοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἐμίσει διότι ἐθεώρει βαρυτάτην καὶ καταθλιπτικωτάτην, καὶ ἐνεδύθη αἴφνης τὰ ὠραία ἀγγλικά ὑφάσματα, χωρὶς νὰ ξεύσῃ ὁ δυστυχὴς λαὸς τὸ διαβουλευμένον τούτων ἰδίωμα ὅτι κατόπιν στενεύουν καὶ σφίγγουν τόσο

πολὺ ὥστε ἀναγκάζουν τὸν ἄνθρωπον ν' ἀνοίγῃ τὸ στόμα καὶ νὰ μὴ εὐρίσκη ἀέρα ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ κινή χειρὰς καὶ πόδας καὶ ὄμους νὰ ἦνε μετέωρος ὡς τὴν μυῖαν εἰς τὴν ἀράχνην, καὶ ὅταν οἱ Ἄγγλοι ἤρχισαν νὰ δέχονται ἀναφορὰς καὶ νὰ ἀκούουν περὶ ἀπὸ τὸν λαὸν μ' ἐκείνην τὴν γλυκύτητα τοῦ προσώπου τῶν ἡ ὁποία ἦτο ἰκανὴ καὶ τοὺς πλέον πανούργους ν' ἀπατήσῃ, τότε ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἐδοξολόγει τὸν Θεὸν ὅστις ἠδύοκῃσε νὰ στείλῃ τοὺς σωτήρας του, οἱ δὲ δυστυχεῖς χωρικοὶ οἱ διάφορα ἐξασκοῦντες ἐπαγγέλματα καὶ κυρίως οἱ γεωργεῖ σωρηδὸν κατήρχοντο εἰς τὰς πόλεις «νὰ κλαυθοῦν τὸ γάλι τῶν» ἔλεγον, εἰς τὸν σταυροπροσκυνητὴν, ἀφοῦ μάλιστα εἶδον ἐπισήμους εἰδοποιήσεις ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Βασιλείσεως εἶνε ἡ εὐημερία τῶν κατοίκων τῆς νήσου, καὶ ἀναφορὰ ἐπὶ ἀναφορῶν ἐδίδοντο, εἰς τὰς ὁποίας ἐγράφετο πεντάκις καὶ δεκάκις τὸ «ὁ Θεὸς νὰ πολυχρονῇ τὴν Βασίλισσαν», καὶ αἰτήσεις ἐπὶ αἰτήσεων ἐστιβάζοντο εἰς τὰ Κυβερνητικὰ γραφεῖα περὶ ὑποστηρίξεως, περὶ διευκολύνσεως κλ. κατὰ τοσοῦτον δὲ ἐθεώρησαν καλὸν οἱ χριστιανοὶ ν' ἀνοίξωσι τὴν καρδίαν τῶν εἰς τοὺς νέους Κυβερνήτας τῶν καὶ νὰ ποῦν ὅλα τὰ πάθη τῶν ὥστε τινὲς τούτων δι' ἀναφορὰς τῶν ἐζήτων πατρικῶν τῶν κτήματι τὰ ὁποία ἐδημεύθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ 1821, ἄλλοι δὲ διανοοῦντο νὰ ζητήσωσι τὴν «Ἀγ. Σοφίαν» κλ. ἐπειδὴ

δὲ ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ δὲν ἐλειτούργει εἰσέτι καλῶς καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἐβράδυνον, αἱ ἀναφορὰ καὶ αἱ ἐξαιτήσεις τῶν χωρικῶν περὶ πολλῶν ἐξηκολούθουν νὰ τιβίζωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Διοικητῶν.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἦτο ἡ χρυσὴ ἐποχὴ καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐν Κύπρῳ καὶ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν. Ἄγγλοι καὶ Ἕλληνες σκανεστρέφοντο ὡς ἀδελφοί, ὅπου δὲ ἀπῆντων οἱ Ἕλληνες Ἄγγλον προσεπάθουν μὲ κάθε τρόπον νὰ φανώσιν εἰς αὐτὸν περιποιητικοὶ καὶ νὰ δειξῶσι τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῶν. Ἀλλοίμονον τότε εἰς ἐκεῖνον ὅστις προσιωνίζετο κακὰ διὰ τὴν Κύπρον· ἔχανε ὅλην τὴν ἀξίαν του ἂν εἶχεν. Οὕτως ὅταν καθ' ἡν στιγμὴν ὑψώθη ἡ σημαία ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Τούρκος ἀξιωματικὸς διέταξεν ὑβριστικῶς χριστιανὸν νὰ φύγῃ ἀπὸ πλησίον τοῦ ἱστοῦ, ὁ δὲ χριστιανὸς τήνησεν αὐτῷ «τί μὲ ὑβρίζεις; κ ε σ μ ι σ ο λ α» καὶ ὁ Τούρκος ἔσυρε τὸ ξίφος καὶ ὤρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ δὲν ἐφύλαξε διότι κατώρθησε νὰ χωσθῆ μὲς εἰς τὸ πλῆθος καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν, κατόπιν δὲ ὁ διερμηνεὺς τῶν Ἀγγλων εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὅτι «νὰ προσέχωσιν οἱ χριστιανεῖ ἀπὸ τοιαύτης ἀκαθαρσίας διότι εἰς κάθε σφάλμα τῶν θάπτωρων διπλασιῶν παρὰ οἱ Τούρκοι, τοὺς ὁποῖους οἱ Ἄγγλοι ἀγαπῶσι πολὺ περισσότερο» ὁ δυστυχὴς διερμηνεὺς ἦτο εἰ-

λικρινής και με αυτά τα ὀλίγα λόγια μᾶς ἔδιδε νὰ ἐννοήσωμεν τὴν θέσιν μας, ἀλλ' ἡμεῖς τὸν ἀπειρηξάμεν τότε τὸν ἐθεωρήσαμεν ὡς ἄλλον Διάβολον ὁ ὅποιος ἤλθε νὰ φυσήσῃ τὸ μῖσος μετχέυ γυμῶν καὶ τῶν ἀγαπητῶν μας ἀγγλων τῶν σωτήρων μας τῶν . . . κτλ. Ἐζητήσαμε ἀμέσως δι' ἄλλου διερμηνέως ἐξηγησιν ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς ἰδίους ἀγγλοῦς οἱ ὅποιοι μᾶς ἠσύχασαν· «μὴ ἀκούετε αὐτοῦ τί λέγει, διότι δὲν εἶνε ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὅ,τι λέγει». Καὶ λοιπὸν δὲν ἴσχυσε τὸ συμβᾶν τοῦτο νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὸ κάλυμμα τῶν ὀμμάτων. Ἐπρεπε νὰ ἰδῶμεν πράγματα ψηλαφητά. Ἐπεριμένομεν λοιπὸν . . .

Μερικοὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔδωκαν ἀναφοράς περὶ τῶν κατὰ τὸ 1821 δημευθέντων κτημάτων τῶν ἔλαβον ἀπάντησιν «Ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ καλὸν ν' ἀναμιχθῇ εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις» τότε ἀμέσως ἐπετέθησαν πολλοὶ, οἵτινες με μεγάλην περιέργειαν περιέμενον τὴν ἀπάντησιν, κατ' ἐκείνων οἵτινες ἔδωκαν τοιαύτας ἀναφοράς. «Ἐ ἀδελφε καὶ σεις! ἐν πρᾶγμα νὰ ζητήτε τέτοια πράγματα; πάρτε ὑπομονὴν καὶ κατόπιν θὰ δῆτε τὴν Κυβέρνησιν μας». Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐδόθη ἀπάντησις εἰς ἄλλους περὶ ἄλλων αἰτήσεων «Ἡ Κυβέρνησις θὰ κάμῃ τὰς δεούσας ἐπιθυμίας περὶ τούτου» «χὰ βρέ!—ἐφώναζον μερικοὶ—εἶδες πῶς θὰ ἐξετάζῃ τὰ πράγματα; τώρα νὰ δῆς!» Καὶ ἐκάθητο οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ καὶ περιέμενον νὰ ἐρευνήσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ τοῖς δώσῃ τὸ δίκαιον ὅπερ ἐζήτησαν ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας ὀλοκλήρους· ὅταν δὲ ἤρχισαν νὰ γογγύζουσιν κατὰ τῆς βραδύτητος «Ἐ βρέ ἀδελφέ καὶ σεις!—τοὺς ἔλεγον ἄλλοι—πάρτε καὶ σεις ὀλίγην ὑπομονήν· δώστε ὀλίγον καιρὸν τῆς Κυβερνήσεως νὰ καλοκάτῃ κ' ὕστερα νὰ δῆτε» [καὶ νὰ στραβωθῆτε.] Καὶ ἐσηκόνοντο καὶ ἀνεχώρουν οἱ χωρικοὶ με τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ζητηθῶσιν ἐν τὸς ὀλίγου.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν ὅτι ἡ νέα Ἐπιτροπὴ τῶν δύο ἐνταῦθα ἐκκλησιῶν ἐνεργεῖ ὅπως ὅσον τάχιον ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνέγερσις ἐκκλησίας καταλλήλου καὶ ἀναλόγου πρὸς τε τὸ ποῖον καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ ὅτι πρόκριτοὶ τινες τῶν κατοίκων ταύτης συναίσθανόμενοι τὴν ἀξίαν τοῦ καλοῦ τούτου καὶ ἀναγκαίου ἔργου προσήνεγκον αὐ-

βορμήτως γεννησίαν συνδρομήν. Πολύλακις τὸ κοινὸν ἐξέφρασε τὸν ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἔργου πόθον του, διὸ προτρέπομεν τὴν ἀξιότιμον ἐνεστῶσαν Ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ θρακαλέως διότι εὐκολώτερον ἢ ὅσον φηναίχεται θὰ κατορθώσῃ νὰ θέσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προκαταρκτικὰς βάσεις. Ἀναγκασίαν κατὰ πρῶτον θεωροῦμεν τὴν ἐγγραφὴν ἐν καταλόγῳ προαιρετικῶν συνδρομῶν, ἢ ἐφάπαξ δοθησομένων ἢ ἐτησίως, κατόπιν δὲ τὴν ἐκποίησιν κτημάτων τινῶν οὐδεμίαν ἢ σχεδὸν οὐδεμίαν, ὠφέλιαν ἀποδιδόντων· εἴτε ἐὰν τὸ ἐκ τούτων ἀθροισθὲν ποσὸν μετὰ τῆς γρηματικῆς περιουσίας ἦν κέκτηνται νῦν τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ἀρκῆ, ἄς γίνῃ καὶ ἐκδοσις μικροῦ δανείου συνισταμένου ἐκ μικρῶν δεκαλίρων γραμματίων πληρωθησομένων ἐν μιᾷ πενταετίᾳ. Τοιοῦτοτρόπως νομίζομεν εὐκολώτατα θὰ ἐρεθῆ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν. Ἵσπερ δραστηριότης μόνον καὶ ἐνέργεια ἀπαιτεῖται. Ἀρκεῖ πλέον τὸ νὰ περιμένῃ ἡ μία ἐπιτροπὴ τὴν ἄλλην. Ἀναγκαῖον πρὸς τούτοις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θεωροῦμεν ἵνα ἐπικταθῇ ὀλίγον ἢ χρονικὴ περίοδος ἐκάστης Ἐπιτροπῆς εἰς μίαν πενταετίαν ἢ τοῦλάχιστον τριετίαν καὶ ἄς διδῆ ἐτησίως λόγον τῶν πράξεων τῆς, διότι ἐντὸς ἐνὸς καὶ μῆνου ἔτους πᾶσα Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ κάπως μάταιον νὰ ἐνεργῇ μεγάλα σχέδια τὰ ὅποια ἀδυνατεῖ ὡς ἐκ τοῦ ὀλίγου χρόνου τῆς ἐνεργείας τῆς νὰ φέρῃ αὐτὴ ἡ ἴδια εἰς πέρας. Τοῦτο ἡμεῖς θεωροῦμεν ἐν τῶν πρωτίστων κωλυμάτων πρὸς ἀνέγερσιν Ἐκκλησίας. Ἀφοῦ ἄπαξ, καὶ τοῦτο μετὰ πολλοῦ κόπου, κατορθωθῇ ἢ διὰ ψήφου ἐκλογῆ μιᾶς ἐπιτροπῆς, εἰς τὸ ποῖον τῆς ὁποίας βεβαίως ἔχει ἡ πόλις πλήρη ἐμπιστοσύνην, ἄς δίδεται αὐτῇ ἡ ἀπαιτουμένη χρονικὴ δύναμις ἀφοῦ τὰ πρακτέα τῆς θὰ ἐξετάζονται κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἔχῃ καιρὸν νὰ σκέπτηται καὶ νὰ πράττῃ τι καλόν. Τότε μόνον ἄς γίνῃ ἐκλογὴ νέας ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ὅταν διαπραχθῇ τι ἀπᾶδον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἐκκλησίας· τοῦθ' ὅπερ ἀδύνατον [νὰ συμβῇ ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ περυστοχιζέται ὑπὸ Συμβούλων ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ὁποίων οὐδὲν βαρύνεξοδον ἔργον δύναται νὰ γίνῃ. Οὕτω δὲ ἀπαλλάττονται καὶ οἱ πολῖται τῆς κατ' ἔτος προσκλήσεως, διὰ τῆς τῶν κωδῶνων κρούσεως ἐπὶ ἐβδομάδας, τοῦ νὰ

προσέλθωσι καὶ ἐλλέξωσι νέαν Ἐπιτροπὴν καὶ παρουσιάζονται 20—25 μόνον, ἐνῶ κατὰ πᾶσαν πενταετίαν ἢ τριετίαν θὰ ἔχωσι βέβαια περισσοτέραν ὄρεξιν.

Πρὸς τῇ ἐνεργείᾳ ταύτῃ καὶ ταῖς ἄλλαις μεταρρυθμίσεσιν ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται ἡ νῦν Ἐπιτροπὴ (χωρὶς νὰ ἔχωμεν οὐδεμίαν διάθεσιν οὐδὲ δίκκιον νὰ προσάψωμεν οὐδεμίαν μομφὴν κατὰ τοῦτο εἰς παρελθόντων ἐτῶν Ἐπιτροπᾶς, αἵτινες, ὁμολογητέον, πᾶσαι, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν περιστάσεων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξετέλουν ἐν μεγίστῃ δραστηριότητι καὶ τιμιότητι τὰ καθήκοντά των) θεωροῦμεν ἀναγκαίαν μεταρρυθμίσιν καὶ τὴν παύσιν τῶν δίσκων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ διὰ τούτων κακῶς ἀθροισομένου ποσοῦ δι' ἐτησίαν συνδρομῶν. Πρῶτοι ἡμεῖς ἐθίξαμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ἄλλοτε, (διὰ τῆς «Ἀληθείας») μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἠκούσαμεν ὅτι δύο τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κύπρου (Φανερωμ. Λευκωσίας καὶ ἁγ. Λάζαρος Λάρνακος) παρεδέχθησαν τοῦτο. Νομίζομεν ὅτι διὰ τῶν συνδρομῶν μεγαλειτέρα θὰ γίνῃ ὠφέλεια εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐκκλησίας διότι οὐδεμίαν οἰκίαν ὅσον πτωγὴ θὰ ἀρνηθῇ 30 γρ. π. χ. ἐτησίαν συνδρομήν, οὐδεμίαν δὲ τοιαύτην εὐπορος θὰ θεωρήσῃ βαρεῖαν τὴν ἐκ μιᾶς λίρας, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς ἀλλεπαλλήλων δίσκων καὶ τοῦ διηνεκοῦς θορύβου τῶν χρημάτων ὅστις μᾶς ἐνθυμίζει Τραπεζικὰ Καταστήματα.

#### ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ Ἀφγανικὰ δὲν πᾶν καλὰ, καθὼς φαίνεται δὲ ἡ Ἀγία Ρωσία παίζει ὡς καλὴ Ἀλωποῦ τὰ πράγματα ἕως οὐ ἐτοιμασθῇ καλὰ, διότι καὶ στρατεύματα πολλὰ συναθροίζει ἐκεῖ, καὶ παραγγελίας μεγάλας πολεμοφοδίων κάμνει καὶ εἰς τὸν σιδηρόδρομον καταγίνεται με μεγάλην βίαν. Τὸ δεξιὸν τῆς ἡμάτι τὸ εἶχεν ἄλλοτε ἔς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ ἀριστερὸν ἔς τὴν Ἀσίαν καὶ ἔτσι ἀλλοθῶρος ἐπροχώρει ὡς τριμμήτος εἰς τοὺς σκοπούς τῆς· τώρα ὁμως ἤλλαξε θέσιν φαίνεται καὶ ἔστρεψε τὸ δεξιὸν τῆς πρὸς τὴν Ἀσίαν. Ἐπεθύμησε, λέγει, [ἐπιθυμίαν Κοζακικήν· ζεῦρετε], νὰ ὀνομασθῇ ὁ Ἀλέξανδρος «αὐτοκράτωρ τῆς Ἀσίας» καὶ λοιπὸν ἅπανα ἡ Ἀσία πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν νέαν αὐτοκρατορίαν. Ἡ Εὐρώπη στέκει με σταυρωμένα χέρια καὶ βλέπει ἀπὸ μακρὰ τὰς κινήσεις τῆς Ρωσίας καὶ ἐπικαλεῖται τὴν χάριν τοῦ Παναγίου πνεύματος νὰ τῆς ἀποκαλύψῃ τὸ ὄ

σκοπούς της, ἡ δὲ Ἀγγλία κρατεῖ τὸ τηλεσκοπίον ἔς τὸ χέρι καὶ ἐνῶ ἔχει μέγαν πυρετὸν (εἶνε καλοκαίρι βλέπετε, εἰς δὲ τὴν θεάν τῶν προσώπων τῶν Ρώσων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τοὺς πλησιάζουν, δὲν κάμνει καμὴν ἐνέργειαν οὐδ' ἡ καλλιτέρα ἀγγλικὴ κινινη] ἐξακολουθεῖ νὰ περιεργάζεται κάθε βῆμα της, μ' ὄλον ὅτι τὰ χέρια τρέμουν [ὄχι δὲ ἀπὸ φόβου ἀπὸ θυμὸν] καὶ δὲν κρατοῦν στερεὰ τὸ τηλεσκοπίον. Ἡ Εὐρώπη περιμένει τὸ ἀποτέλεσμα. Ἄλλοι μὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν εἰρήνην καὶ εἶνε καλὸν λέγουν νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα φιλικῶς, ἄλλοι λέγουν ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Ἀγγλίας δὲν τῆς ἐπιτρέπει νὰ κάμῃ τὸν πόλεμον, ἄλλοι, ὅτι τῆς Ρωσίας ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ ταπεινώσῃ τὴν Ἀγγλίαν, ἄλλοι, ὅτι εἶνε ἀναπόφευκτος ὁ πόλεμος, ἄλλοι ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἀναγκασθῇ ἡ Ρωσία νὰ στρέψῃ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὰ δρόμους τῆς ἡμέρας, καὶ ἄλλοι ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος οὗτος διὰ νὰ μετρηθῶσιν αἱ δυνάμεις τῶν δύο ἀντιπάλων τούτων Κρατῶν. Ἡμεῖς δὲ ἀδιαφοροῦντες καὶ πρὸς τὸν ἕνα καὶ πρὸς τὸν ἄλλον, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος, ὅποιοι δὲ ἀπὸ τοὺς δρόμους εἶνε πλέον φιλοδίκαιοι, ἀδιάφορον ἂν ἦνε καὶ αὐτὸ κ ρ α τ ὠ ρ , πλέον φιλόανθρωπος, ἀδιάφορον ἂν ἦνε καὶ πτωχός· πλέον εὐσπλαγχνός, ἀδιάφορον ἂν ἦνε γυναὶκα ἢ ἄνθρωπος· καὶ πλέον ἠθικός, ἀδιάφορον ἂν ἦνε καὶ ὀρθόδοξος, ἐκεῖνος νὰ νικήσῃ καὶ νὰ καταστῇ μέγας.

—Ἐπεσε μανία ἔς τοὺς βασιλεῖς πλέον νὰ γίνωνται Αὐτοκράτορες. Καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος θὰ κάμῃ λέγει πραγματικὸν νὰ ἀναδειχθῇ Αὐτοκράτωρ. Ἰσως σεβασθῇ τὸν αὐτοκρατορικὸν τίτλον καὶ ἡ χολέρα καὶ ἀπομακρυνθῇ πλέον. Ἄν τ' ἀκούσουν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Σερβίας καὶ Ρωμανίας θὰ γεμίσῃ ἡ Εὐραγωγελικὴ Εὐρώπη ἀπὸ αὐτοκράτορας.

—Κάτι συνεντεύξεις πάλιν βλέπομεν τοῦ Τσαρῦ, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ, ἂν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ ὑγεία του καὶ τοῦ γέρο Γουλιέλμου τῆς Γερμανίας. Νὰ δοῦμεν τί πουργήματα θὰ τηγανίσουν πάλιν διὰ νὰ ταγίσουν τὴν Εὐρώπην! Ἡ συνέντευξις θὰ γίνῃ, ἂν δὲν ἐπέλθῃ κανὲν κώλυμα, τὴν 3—4 καὶ 5 προσεχούσας, Σεπτεμβρίου εἰς Βαϊχσταδ.

—Συνωμολογήθη τὸ δάνειον τῶν 9 εκατομμυρίων λιρῶν καὶ ὅσον οὕτω ἄρχεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων. Εὐχόμεθα νὰ λάβῃ πέρασ πλέον τὸ πολυθύλητον τοῦτο ζήτημα ἰσως ἀναζωογονήσῃ τὸ ἐμπόριον τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀναλάβωσιν οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς ἐκ τῆς ἀθλίας καὶ ἀλεθρίας θέσεως εἰς τὴν περιήγαγον αὐτοὺς οἱ δύο τραγωδοὶ Σέιμουρ καὶ Ἀραβῆς.

—Ὁ Μάγδης ἀπέθανε. Τὸ ἐβεβαίωσεν ἄνθρωπος ὁ ὅποιος εὐρέθη ἔς τὴν ταφὴν του. Οἱ κάτοικοι τοῦ Κορδοφάν δὲν ἐπίστευσαν ὅτι ἀπέθανε καὶ ἔττειλαν ἀγγελιαφόρους εἰς Ὁμδουρμάν νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν, οὔτοι δὲ ἀφοῦ ὑπῆγον ἔμαθον ὅτι ἀπέθανεν, ἐζήτησαν ὅμως νὰ δοῦν τὸ πτώμα του, καὶ ἐπειδὴ ἡ Αὐτοῦ Ἀγιότης εἶχε ταφῆ, τὸν ἐξέθαψαν, καὶ μολονότι τὸ πτώμα ἔλρωσεν ἀρκετὰ εἶδαν ὅμως τὴν μίξιν ἀπὸ τὰς τρεῖς ἀκροχορδῶνας του (κρεατοεληγάς), τὰς ὁποίας ὁ Μάγδης ἐθεώρει ὡς ἀποδείξιν τῆς θεϊότητός του, καὶ ἐπέισθησαν ὅτι εἶνε ὁ ἴδιος. Ἄλλ' εἶνε δύσκολον ν' ἀναστηθῇ;

## ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Μὰ πλέον δὲν ἦτο κατάστασις νὰ ὑποφερθῇ αὐτῇ. — Τὸ νερὸν στέκει ἀνευ προειδοποιήσεως· τὰ φανόρια ἀνάπτουν εἰς τὴν μίαν τῆς νυκτός καὶ ἕνα φῶς ποῦ βοηθεῖ θυμῶς τὸν κλέφτην· τὰ ποσκουπίδα ἐσάπηταν ἔς τὰ σπήτια καὶ εἰς τοὺς δρόμους. — Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ πάγω ἔς τὴν κοίτην τοῦ Δημαρχείου [διότι τὸ Δημαρχεῖον ἐσκορπίσθη πλέον] νὰ κάμω, ἔτσι δὲ . . . μὲ μέγαν τόνον τὰ παράπονά μου. Ἀφοῦ ἐπλησίασα ἐκεῖ ἔς τὴν πόρταν ἤκουσα θόρυβον μέσα καὶ φωνὰς διαφόρους:

—Ἄν ἦνε ττερζῆς, ἔλεγεν ἕνας, ἄς φροντίσῃ ψαλίδια καὶ βελόνια.

—Τί νὰ τοὺς κάμωμεν, ἔλεγεν ἄλλος, τὸ Δημαρχεῖον ἐν φτωχόν.

—Ἐβετ ἔβετ, ἔλεγεν ἄλλος, ἐπέρασαν ἡ 24 ὥραις ἄμμα γιὰ νὰ μὴ ζημιώσῃ τὸ Δημαρχεῖον γίνεται καποῦλιν τὸ ἀρτίρημά σου.

—Σσσσσσσούτ!—ἤκουσα μὴν φωνὴν καὶ ἐκατάλαβα ὅτι ἦτο ὁ ἀντιπρόεδρος—χάτε νὰ διοῦμεν, ἔτο! πάγκυ θέλει παραῖν της· νέ ὀλατζῆκ σίντι;

—Οικονομίαν ἐφέντιμ οικονομίαν! ἀπαντᾷ τις.

—Νὰ παύτωμεν τὸν φύλακα τοῦ νεροῦ—λέγει ἄλλος.

—Χά! τταμάμ!—ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος.

—Ὅχι καλέ—λέγει ὁ ἄλλος—ὁ φύλακας τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ μείνῃ· νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ νοσοκομείου.

—Χά! τταμάμ πούτουρ! ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος.

—Ὅχι δὲ—λέγει ἄλλος—δὲν βλέπετε ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον οὔτε στρώματα ἔχει οὔτε τίποτε; νὰ ἐλαττώσωμεν τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων· ἀπὸ τρεῖς λίρας δύο, καὶ ἀπὸ δύο μίαν καὶ 15 σελλίγια καὶ νὰ δώσωμεν εἰς κάθε ἕνα διπλὴν ἐργασίαν νὰ ἀπολύσωμεν τοὺς παραπάνω.

—Χά! ποῦ ταχά τταμάμ! ἀναφωνεῖ ὁ πρόεδρος.

—Ἀκούσατε παρακαλῶ—ἀπαντᾷ ἄλλος

—αὐτὰ εἶνε ὅλα ἰδέαι ἀφηρημέναι καὶ ἀπραγματοποιήτοι . . .

—Ἐ—τὸν διακόπτουν πολλοὶ διὰ μιᾶς—εἰς ὄλον λόγια εἶσαι.

—Πούτα τταμάμ! λέγει καὶ ὁ πρόεδρος.

Ἀφοῦ ἤκουσα λοιπὸν αὐτὰ ὅλα, ἔμοιγε μείνει πλέον καρδιά νὰ ἐμβῶ καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὰ παράπονά μου; Ἐπῆρα λοιπὸν τὸν δρόμον μου καὶ ἐμουρμούριζα “βασκανία γὰρ φαυλότητος ἡμαύρωσε τὰ καλὰ καὶ ρεμβασμοὶ ἐπιθυμίων ἐμετάλλευσαν Δημαρχεῖον ἄκακον καὶ πλούσιον.”

Οἱ τρελλοὶ γυρίζουν τοὺς δρόμους πλέον! Ἐχομεν ἐδῶ ἔς τὴν Δεμησσὸν τρεῖς τώρα, Τούρκους, οἱ ὅποιοι περιφέρονται καὶ ὅταν εὐρίσκουν τὰς πόρτας ἀνοικταῖς τρυπῶνουν μέσα ἀνυπόδητοι καὶ τοὺς βλέπουν ἔξαφνα αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ καὶ κοντεύουν νὰ πάθουν ἀπὸ τὸν φόβον τους. Ἐλευθερία καὶ εἰς αὐτοὺς πλέον. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τέτοια Ἐλευθερία ποῦ μᾶς κουβάλησε μὲ τὰ σακκιά ἡ Ἀγγλία θὰ μᾶς κάμῃ ὄλους νὰ καθήμεθα μέσ' ἔς τὰς γωνιαῖς τοῦ σπητιοῦ καὶ νὰ χάσκωμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Εἰς τὴν πόρταν διὰ νὰ βγαίνωμεν πρέπει νὰ βάλωμεν ἀσπίδα καὶ περικεφαλαίαν νὰ μὴ ῥοῦμεν καμμίαν περὶαν ποῦ τοὺς τρελλοὺς. Εἰς τὸν περιπατοῦν διὰ νὰ περῶνωμεν πρέπει νὰ κλείωμεν καὶ τὰ μιάτια διὰ νὰ μὴ βλέπουν τὰς ἀσπίδας καὶ κνήσεις καὶ στήματα τῶν Νιανδολοῦν, αἱ ὁποῖαι ἐπληθύνθησαν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, νὰ στομπῶνωμεν δὲ καὶ τ' αὐτὰ νὰ μὴ ἀκούουν τὰς αἰτιολογίας των. Ζήτω λοιπὸν ἡ ἐλευθερία καθὼς τὴν ἐννοεῖ ἡ Ἀγγλία . . .

Ἐν Δεμησσῷ Ὁθωμανὶς ἐγέννησεν ἄπνον βρέφος ἔχον ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν εἰς τὸ μέτωπον, ἄνωθεν δὲ τούτου εἶδος πεπεδῆ ἐκ δέρματος κολλημένου ἐπὶ τοῦ μετώπου ὅπερ ἐκάλυπτε τὸν ὀφθαλμόν. Ἦτο ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον ὡσεὶ ἦτο τριῶν μηνῶν ἡλικίας περίπου, ἔφερε δὲ καὶ ὀδόντας. Ἐζήτηθη διὰ νὰ βαλσαμωθῇ καὶ σταλῇ εἰς Εὐρώπην, ἀλλὰ φανερὰ τικὴ ἡ ὀθωμανὶς δὲν τὰ ἔδωκε.

Δεμησσός 24 Ἰουλίου 85.

Κύριε Σαλπικτά.

Δημοσιεύσατε παρακαλοῦμεν τὰς πρὸς τὴν ἀξιότιμον νέαν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐκκλησιῶν μας εὐχαριστίας μας, διὰ τε τὰς ἄλλας καλὰς μεταρρυθμίσεις ἃς ἤρξατο ἐφαρμόζουσα καὶ διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰκοσάλτου θέσεως τοῦ γραμματέως ἣν πάνυ εὐγενῶς ἀναπληροῦ τὸ ἐξ ἀξιότιμον ταύτης μέλος ὁ κ. Ξενοφῶν Κ. Κίσα πρὸς ὃν καὶ ἰδίως ἐπονέμομεν τὰς εὐχαριστίας μας.

Πολίταιί τινες.

## Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΣΜΑ Β' (ὕπο II Συναδινού.)

## ΤΙΝΕΣ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ;

(συνέχεια)

Ὅτ' ἐπυλαίομεν ἡμεῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει  
Ἵπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς,  
Καὶ πάλ्लουσα ἠτένιζεν ἡ Οἰκουμένη ὅλη  
Τὴν τύχην, εἰς τὰ ὄπλα μας ἐκάστου ἔθιμοῦ τῆς,  
Τὰ βορβορώδη ρεύματα τῶν πάππων σας Βουλγάρων  
Τὸν χεῖμαρρον ἐξώγκωσαν τῶι καθ' ἡμῶν βραχάρων.

Ἐκτοτ' ἐγκατεστάθητε ἐπὶ τῶν Βαλκανίων,  
Τῶν Τούρκων Δουλοπάρακοι, βουκόλοι τῶν Ἑλλήνων,  
Ἀναπολοῦντες πάντοτε τὸν ἀρχικὸν σας βίον,  
Σάρκας ὠμάς ἐσθίνοντες μ' αἱματωμένον οἶνον.  
Μ' αὐτοὺς τοὺς τίτλους, Βούλγαροι, λοιπὸν ὁ Λαβελαῖη [2]  
Νὰ πλαστογράφη ἄφθαρτα ἐθνόσημα παλαιῖ :

Ρωμοῦνοι, ὧν συνέτριψεν ὁ Βίσμαρκ τὰς ἀλύσεις,  
Ἄνευ ρανίδος αἵματος καὶ χάριν οἴκτου μόνον,  
Καὶ σεῖς ; καὶ σεῖς ; θηρεύετε ὡς κράτος κατακτῆσεις  
Κ' ὑβρίζετε ὡς Βλαχικὴν τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων ;  
Ὁαί σοι ! χώρα, μέχρι χθὲς τῆς Ρώμης Σιβηρία,  
Ὅπου τ' ἀνθρωποπρόσωπα ἐραίπτοντο θηρία !

Διότι ἐν τῇ φοβερᾷ διασπορᾷ τοῦ Γένους  
Ἠλείστ' εἰς τὰ τέλματα ὑμῶν ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἦλθον,  
Ὅς ἡ φιλανθρωπία σας ἐρράπισεν ὡς ξένους,  
Διότι εἰς τὰς χώρας των ὅποταν ἐπκνήλθον  
Μετέφερον καὶ μερικὰς βραββαρικές σας φράσεις, (3)  
Ζητεῖτε εἰς τὰς χώρας των, γελοιοί, ἐπεκτάσεις ;

Καὶ σεῖς οἱ Σέρβοι, Ἴταλοὶ τοῦ Αἵμου ἀπειλεῖτε,  
Ἵψοῦντες ὡς σημαῖαν σας τοῦ Κρίλιχτη τοῦ ράκος ; (4)  
Μὴ ἦσαν συμπολίται σας οἱ Ἱερολοχίται,  
Καὶ Σέρβοι ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Μπότσαρης, ὁ Δράκος,  
Καὶ σεῖς οἱ διὰ Ρωστικῆς πλασθίντες ἀλυσσίδα,  
Καὶ σεῖς ; τοῦ Ἰουστινιανοῦ ζητεῖτε τὴν Πατρίδα ;

Ὅποιοι ὁ ἐπιζηγῶν τὰ ὄνειρά σου λέγοι ;  
Ὅποταν περὶτάχθησαν εἰς Γιγαντομαχίαν  
Μωάμεθ ὁ κατακτητὴς καὶ ὁ Παλαιολόγος  
Κ' ἐκ θεμελίων δλ' ἡ γῆ εὐρήθ' εἰς ἀναρχίαν  
Ἄσφυκτικοί, μὲ ὀδηγοὺς τὸ μῖσος καὶ τὴν πείναν  
Σεῖς ἐνεπήξατε σκηνὰς ληστῶν περὶ τὸν Δρίναν !

Τὸ αἶσχος ὡς δικαίωμα, Σερβία, ἀναφέρει ;  
Ὁ Μακεδὼν φιλόσοφος Σαρματιστὶ ἐλάλει ;  
Εἰς τοῦ Φιλίππου τὸ πλευρὸν ἐμάχετο ὁ Κλαίρης ; (5)  
Ἡ δάφν' εἰς Ἀλιάκμονα τοῦ Συναῖαπ-θάλλει ; (6)  
Βαβαί ! Σερβία τάλαινα ! Δὲν ἐννοεῖς ἀκόμα  
Ὅτ' εἰς τῆς Ἄρκτου σύσσωμοι εὐρίσκεσαι τὸ στόμα !

Σέρβοι, Ρωμοῦνοι, Βούλγαροι, τίς πάππος σας κἄν μίαν  
Ἐδραψε δάφνην Ἰερὰν ἀπὸ τοῦ Μκραθῶνος ;  
Τίς πάππος σας ἠτένισε τὴν θείαν τρικυμίαν  
Ἦν ἠύξησαν τὰ δάκρυα τοῦ Ξέρξου τ' ἀλαζίνος !  
Τῶν συρφετῶν σας τίς ὁ Εἰς ἡρωϊκὸς ἐκεῖνος.  
Ὅν πίπτων εἶδε πίπτοντα ὁ Μάρτυς Κωνσταντίνος ;

[2] Ἐξωνημέριος τυχοδιώκτης Ἑλβετὸς προμαχῶν ὑπὲρ  
τοῦ Σλαυῖσμοῦ.

[3] Τὰς διὰ τὸν λόγον τοῦτον καλουμένους παρὰ τῶν  
Ρωμοῦνων Κουτσοβλάχους κατοίκους εὐαριθμούς ἐν τισὶ μέρε-  
σιν Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας ἀνάμιγνύοντας ἕκτοτε φράσεις  
τινάς τῆς Ρωμουλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν των.

[4] Εἰς τῶν ἀγρίων ληστῶν τῆς Σαρβίας.

[5] Ἀστρικὸς Σέρβης ἐπιδρομεὺς κατὰ Μακεδονίας.

[6] Ὅμοιος τούτου.

Σεῖ ; καθ' ἡμῶν, ἀχάριστοι ! ἀκόμα λησμονεῖτε,  
Ὅτι ἐξ ὕπνου δουλικῶ καὶ ἀνευ ἐνυπνίου,  
Εἰς τῆς Ἑλλάδος τὴν φωνὴν ἠγέρθητε ὀπλίται,  
Καὶ φῶς ἐλάβετε ζωῆς ἐκ τοῦ Δρογατσανίου,  
Τοὺς ἰδανικωτέρους σας δὲν ἐνθυμεῖσθ' αἰῶνας  
Ὅτε ὑπὸ τοὺς Ἑλληνας ἠνδροῦθε Ἠγεμόνας ;

Οἱ τὴν Μακεδονίαν μας διεκδικοῦντες τῶρα  
Τοῦ αἵματός των ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῆς σταγόνα ; -  
Τῆς ἱστορίας των ἔθνων εἶνε πικρὰ τὰ δῶρα.  
Θάλλει τὸ ἔαρ τῶν λαῶν ἀπὸ βαρῶν χειμῶνα.  
Προτοῦ διαμελίσητε τὴν ξένην ἀλουργίδα,  
Φανεῖτε καὶ σεῖς ἄξιοι νὰ ἔχετε Πατρίδα !

(ἀκολουθεῖ)

## ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμισσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	215—220
,, συνήθη γερά,,	190—210
,, κόκκινα καὶ ξυρισμένα	170—185
Ρακή σοῦμα ἡ ὁκὰ παρ.	66—68
σῆτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κοιθὴ ,, ,,	11—12.

## Λύσις τοῦ 72 αἰνίγματος.

κόρος—μόρος—πόρος—φόρος—ὄρος.

Αὐτῆρες οἱ κ. κ. Γ. Κάρταλις, Μ. Γ. Εὐθύβουλος ἐκ Λε-  
μισσοῦ, καὶ Γ. Μιχαηλίδης ἐκ Λευκωσίας. [Τὴν ἔμμετρον  
λύσιν τοῦ κ. Μ. Γ. Εὐθύβουλου ἐλλεῖπει χώρου δὲν καταχω-  
ρίζομεν.]

## Αἶνιγμα 73

Ὅποταν ἔχω κεφαλὴν οἱ ὀφθαλμοί μου κλαίου  
ὡς ὅταν εἴμ' ἀκέφαλον τὰ νάματά μου ρέου.

Χάριν τῶν εἰδότην τὴν Γαλλικὴν.

Mon premier embellit la laideur  
Mon second substance liquide sans odeur  
Mon tout importune bien le porteur

Limassol.

Daliti

## ΓΝΩΣΤΟ ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

## ΚΑΩΣΤΑΙ ΔΙΑ ΡΑΨΙΜΟΝ.

Οἱ θέλοντες νὰ ράπτωσι μὲ κλωστήν καλῆς ποιότη-  
τος καὶ δυνατὴν πρέπει νὰ παρατηρῶσι τὴν μάρκαν τοῦ  
κατασκευαστοῦ ἐπὶ ἐκάστου καρουλλίου, διότι ὑπάρχουσι  
πολλοὶ κακαὶ ποιότητες κλωστῶν καὶ οἱ καταναλωταὶ  
μὴ γνωρίζοντες νὰ διακρίνωσιν αὐτὰς ἐκ τῆς μάρκας  
τοῦ καρουλλίου, συγχίζουσι καὶ τὰς καλὰς.

Ἡ καλλιτέρα ποιότης διακρίνεται ἐκ τοῦ ὀνόματος Γ.  
καὶ Π. Κράτζ, ὅπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ κα-  
ρουλλίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου μίαν ἀλυστὴν ἐν εἴδει δακτυ-  
λιδίου. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μάρκα αὕτη εἶνε δοκιμασμένη  
καὶ προτιμᾶται παντοῦ καὶ πάντοτε, ἕκαστος δύναται  
νὰ κάμη τὴν δοκιμὴν εὐκολώτατα.

Ὁ Κος. Φίλιππος Χρ. Ααμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-  
χαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμισσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143  
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐδῶ καὶ ἀγορᾷ κείμενον μαγαζεῖον, εἰδο-  
ποιεῖ πάντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-  
σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς  
συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-  
σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ  
πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ  
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.